

Andreu Gomila

FELANITX

*Premi de poesia Sant Cugat
a la memòria de Gabriel Ferrater*

edicions
62

ANDREU GOMILA

FELANITX

XVIII PREMI DE POESIA SANT CUGAT
A LA MEMÒRIA DE GABRIEL FERRATER

Edicions 62

El premi de poesia Sant Cugat a la memòria de Gabriel Ferrater
l'organitzen l'Ajuntament de Sant Cugat, la Comissió Ciutadana
Gabriel Ferrater i Edicions 62.

En la divuitena convocatòria del premi, el jurat —format
per Jordi Cornudella, Xavier Folch, Marta Pessarrodona,
Enric Sullà i Marc Romera— va premiar per unanimitat
l'obra *Felanitx*, d'Andreu Gomila.

Primera edició: octubre del 2020

© Andreu Gomila i Llobera, 2020

Disseny de la coberta: Jordi Romero

© d'aquesta edició: Edicions 62, s.a.
Av. Diagonal, 662-664 - 08034 Barcelona
www.edicions62.cat

Fotocomposició: Vilanrosa
ISBN: 978-84-297-7899-1
Dipòsit legal: B-17.490-2020

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre
té la qualificació de paper ecològic i procedeix
de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor
qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions
establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de
Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar
o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com;
91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

TAULA

I

Felanitx, 15

II

Dir, 35

El desig, 36

Si encara, 37

Res, 38

Germana, 39

I després, 40

La saviesa, 41

Amnèsia, 42

Bassa Nova, 43

Reflex, 44

D'enlloc, 45

Ser-hi, 46

No ser-hi, 47

Ser-ho, 48

No, 49

Voltros, 50

Tu i jo / Ingeborg i Paul, 51

Resignació, 52

Fum, 53

Així, 54

Ser un camí, 55
Herència, 56
Indiferència, 57
Allò, 58
Pànic, 59
Subjecte, 60
Flors mortes, 61

Felanitx. Sembla un nom actual com «telecom», «fax»...
I, per contra, és el nom del meu poble.

MIQUEL BAUÇÀ, *El Canvi*

FELANITX

Per començar, la mar freda
del primer bany de l'estiu
i l'alegria de ser-hi
quan no pensaves fressar
mai més l'arena perduda,
tantes tempestes, tants crits,
que va fer-te home esquerp
en condicions estranyes.
La bicicleta tirada
damunt la garriga seca,
la tovallola davall
del pi gran, ara estacat,
i l'ansia del desig
en un banyador de retxes
davant la lluïssor d'ulls
que llambreguen el paisatge
clos de llaüts, penyes, nins
i cels que no han oblidat
aquells dies de naufragi.
La Vila era la brega.
El Port, territori franc
on poder ser alguna cosa.

Carrer del Mar, de baixada,
ni massa a prop ni prou lluny
del centre del món finit

d'aquest poble devastat,
Cóndor, s'Arraval, el Parque,
can Timoner, na Trujols,
el Sindicat que ha caigut,
un fantasma a la ronda,
Palmeres en lloc d'Espanya
i l'amo de l'Ermitatge
que espera un carreró incògnit,
un bust que el retorni al poble.
A casa, gallines mortes
que ensangonen el corral,
el braser que sempre crema,
bitllets forçats en racons,
una foto primitiva
del Port que no he conegut,
estances amb dones nues
on em perdia d'al·lot.
I la padrina que riu
perquè el padrí s'ha pixat.
Ell abaixa la mirada
mentre jo el mir, invisible.
Record una nit d'hivern
en què cercava la fosca
després d'hores a Can Moix
i vaig enfilat el camí
de Porreres sol, sorrut,
i sols vaig trobar distància,
cap lloc on poder ballar,
ser jove amb altres joves.

Fins que no solques de nit
les voreres que coneixes
no entens la fragilitat
dels teus somnis d'infantesa,
d'on ets, per què ets com ets,
d'un lloc convertit en mite,
un home que estima fondo.

De nit, el Port és xaranga
de grills, de barques, d'estrelles.
Llum escassa i poca gent,
com si això no fos Mallorca.
Els fanals no parlen gaire.
Si això fos Mèxic, tendria
por dels caps de cantó negres,
però aquí hi ha la mar dòcil
que mor als llaüts tranquils
i quilograms de nostàlgia
estotjada als carrerons.
De nit, aquí vaig topar
amb l'asfalt rere la moto,
on uns anys després viuria
un renaixement i un dol,
premonició fatídica,
eloqüent, de l'amor trist.
Allà, als cotxes de xoc,
vaig foragitar la mare
per intentar fer-me home
i no ser indiferència.